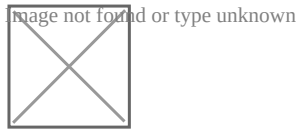

Παντελεήμων, ο γιατρός και μάρτυρας που ποθούσε μόνο τον Χριστό (Μητροπολίτης Μιλήτου κ. Απόστολος)

/ [Πεμπτούσία](#)

ΟΜΙΛΙΑ

Του Σεβ. Μητροπολίτου Μιλήτου κ. Αποστόλου

Καθηγουμένου

της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής

Αγίας Αναστασίας Φαρμακολυτρίας

Επί τη εορτή του ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος του ιαματικού

Εις τον Ιερόν Ναόν Αγίου Παντελεήμονος

της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Κρήτης και Καλαμαριάς

Τη 27η Ιουλίου 2017

Μέσα στο κάυμα της ημέρας και της περιόδου αυτής, έρχεται η Εκκλησία μας,

Αγαπητοί μου πατέρες και

Ευλαβείς φιλέορτοι χριστιανοί,

να μας δροσίσει πνευματικά με τους πολλούς της Αγίους, οι οποίοι πραγματικά αποτελούν «δρόσον Αερμών» στις ψυχές των πιστών μας, αφού η ζωή τους μας παραδειγματίζει και, παράλληλα, μας στηρίζει στο δύσκολο αγώνα μας μέσα στους χαλεπούς καιρούς μας. Εξάλλου, ο Άγιος που εορτάζουμε σήμερα είναι οικουμενικός και, κατά τον υμνογράφο, ονομάστηκε από την Εκκλησία μας Μεγαλυμάρτυς, όχι μόνο διότι υπέμεινε σκληρά και επώδυνα βασανιστήρια, αλλά και διότι με το μαρτύριό του ενέπνευσε πολλούς ανθρώπους να γνωρίσουν και να αγαπήσουν το Χριστό, να ενταχθούν στην Εκκλησία μας, να βαπτιστούν η ακόμη και

να μαρτυρήσουν για την πίστη μας. Δικαίως, λοιπόν, «εορτάζει σήμερα η οικουμένη, τους σεπτούς αγώνάς σου, Παντελεήμον αθλητά, τον ζωοδότην δοξάζουσα, τον σε προστάτην θερμόν αναδείξαντα»[1].

Ο Άγιος Παντελεήμων γεννήθηκε τον 3ο αιώνα στην Νικομήδεια της Μ. Ασίας. Το όνομά του ήταν Παντολέων. Ο πατέρας του Ευστόργιος ήταν αξιωματούχος ειδωλολάτρης, μέλος της συγκλήτου, αλλά η μητέρα του Ευβούλη ήταν χριστιανή και μάλιστα είναι Αγία της Εκκλησίας μας. Γράφει πάλι παραστατικά ο υμνογράφος, αναφερόμενος στη σχέση του Αγίου με τους γονείς του: «Μητρός το ευσεβές αγαπήσας, παμμάκαρ, πατρός το ασεβές ευσεβώς διωρθώσω»[2], δηλαδή ο Άγιος αγάπησε την ευσέβεια της μητέρας του και με τη δική του ευσέβεια διόρθωσε την ασέβεια του πατέρα του. Ο Άγιος Παντελεήμων έμεινε ορφανός σε νεαρή ηλικία και η πιστή μητέρα του ανέθεσε την χριστιανική του ανατροφή στον πνευματικό της, τον Άγιο Ερμόλαο, τον οποίο γιορτάσαμε χθες μαζί με την Αγία Παρασκευή.

Ο πατέρας του είχε φροντίσει με επιμέλεια για την θύραθεν παιδεία του γιου του, αφού τον είχε αναθέσει σε ένα φημισμένο γιατρό της εποχής, τον Ευφρόσυνο, ο οποίος του δίδασκε την ιατρική τέχνη. Ο Άγιος ήταν φιλομαθής και φιλόσπουδος, γι' αυτό κατάφερε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα να ξεπεράσει τους συμαθητές του στην γνώση, ακόμη και μερικούς από τους δασκάλους του, η δε πρόοδος του τόσο πολύ ενθουσίαζε όσους τον γνώριζαν, ώστε ακόμη και ο

αυτοκράτορας τον προόριζε για γιατρό των ανακτόρων.

Υπάρχουν πολλά περιστατικά στο συναξάρι του Αγίου που δείχνουν ότι η δύναμη και η σοφία που είχε ο Άγιος Παντελεήμων δεν ήταν έργο ανθρώπων αλλά έργο του Θεού. Αναφέρεται συγκεκριμένα ότι, ενώ ακόμη σπούδαζε την ιατρική επιστήμη, ένα φίδι δηλητηριώδες δάγκωσε κάποιο παιδί και εκείνο έπεσε νεκρό. Σκέφθηκε, λοιπόν, ο Άγιος να επικαλεστεί το όνομα του Χριστού, ο οποίος νίκησε το θάνατο, και να αναστήσει το παιδί. Και, ω του θαύματος! Με την προσευχή του στο Χριστό το παιδί επανήλθε στη ζωή. Αυτό ήταν για τον Παντελεήμονα η τρανότερη απόδειξη ότι ο Χριστός είναι ο μόνος αληθινός Θεός. Αμέσως μετά το θαύμα αυτό προσέτρεξε στον πνευματικό του, τον Άγιο Ερμόλαο, από τον οποίο έλαβε το Άγιο Βάπτισμα και έτσι έγινε επίσημα χριστιανός.

Ο Παντελεήμων, μετά το βάπτισμά του, συνέχισε με πίστη τη διακονία του και την προσφορά του. Ιάτρευε τους ασθενείς, όχι τόσο με τις γνώσεις του, όσο και κυρίως με την πίστη του και με την επίκληση του ονόματος του Ιησού Χριστού. Βοηθούσε τους φτωχούς όχι μόνο θεραπεύοντάς τους δωρεάν, αλλά ενισχύοντάς τους οικονομικά με τα δικά του χρήματα. Μοίρασε όλη του την περιουσία στους πένητες και αναλώθηκε για τους ανθρώπους. Αλλά το κυριότερο είναι ότι έγινε διαπρύσιος κήρυκας της πίστεως. Μαζί με τη θεραπεία του σώματος προσέφερε και τη θεραπεία της ψυχής, με ένα τρόπο μοναδικό και αποδεκτό από την κάθε ψυχή. Γι' αυτό πολλές φορές, μετά από τη θεραπεία που επιτελούσε, πολλοί ήταν αυτοί που τον ακολουθούσαν στην πίστη και εβαπτίζοντο στο όνομα της Αγίας Τριάδος.

Δυστυχώς, όμως, ο φθόνος του διαβόλου δεν επέτρεψε στον Άγιο Παντελεήμονα να συνεχίσει για πολύ το θεάρεστο ιεραποστολικό του έργο. Ήδη υπήρχαν αντιδράσεις από τους ειδωλολάτρες ιερείς, οι οποίοι ένιωθαν κατατροπωμένοι από τα πολλαπλά θαύματα και τις ιάσεις του Αγίου Παντελεήμονα. Έτσι, κατήγγειλαν τον Άγιο στον ειδωλολάτρη αυτοκράτορα Μαξιμιανό, ο οποίος τον κάλεσε σε απολογία. Τον φυλάκισε και τον βασάνισε σκληρά, όταν ομολόγησε την πίστη του στον Χριστό. Και ο Άγιος Παντελεήμων τελικώς, αντί να γίνει ιατρός στο παλάτι, έγινε μάρτυς Ιησού Χριστού. Ο ίδιος ο αυτοκράτορας διέταξε, μετά από μια σειρά σκληρών βασανηστηρίων, να τον αποκεφαλίσουν. Παρέδωκε την αγία του ψυχή στις 27 Ιουλίου.

Η ζωή του Αγίου Παντελεήμονος, αγαπητοί μου αδελφοί, αποτελεί μια τρανότατη μαρτυρία της πίστεως και της δυνάμεως του Χριστού, διότι δεν μπορεί να εξηγήσει κάποιος με την ανθρώπινη λογική τα πολλά θαύματα του Αγίου ούτε τις θεραπείες που επιτελούσε. Κυρίως, όμως, δεν μπορεί η περιορισμένη ανθρώπινη σκέψη να κατανοήσει την εσωτερική δύναμη και το ψυχικό σθένος που διέθετε ο

Άγιος, ώστε να κηρύττει το Χριστό και, βεβαίως, να μαρτυρήσει και να χύσει το αίμα του γι' Αυτόν. Την απάντηση σ' αυτή την απορία, που δεν προσεγγίζεται με τη λογική, την ακούσαμε στο Αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας. Στη χάρη και τη δύναμη που δίνει ο Χριστός στους πιστούς αναφέρεται ο Παύλος, όταν γράφει στο μαθητή του Τιμόθεο: «τέκνον Τιμόθεε, ενδυναμού εν τη χάριτι τη εν Χριστώ Ιησού»[3]. Τι δυνατός λόγος αυτός! Να έχουμε τη χάρη του Χριστού, να μας ενδυναμώνει και να καθοδηγεί τη ζωή μας, όπως ακριβώς είχαν οι Άγιοι της Εκκλησίας μας και ο σήμερα εορταζόμενος Άγιος Μεγαλομάρτυς Παντελεήμων.

Πολλές φορές στην καθημερινότητά μας ζητούμε βοήθεια από τους ανθρώπους και, όταν λαμβάνουμε αυτή τη βοήθεια, αισθανόμαστε ανακούφιση και ικανοποίηση. Ας συλλογιστούμε, όμως, τι εσωτερική χαρά και αγαλλίαση θα νιώθαμε, αν βιώναμε την παρουσία του Χριστού στην καρδιά μας. Ας αναλογιστούμε, αγαπητοί μου, πως θα ήταν αν Τον αγαπούσαμε τόσο πολύ, ώστε να θέλουμε συνεχώς να Τον έχουμε δίπλα μας και να αισθανόμαστε έντονη την παρουσία Του και τη βοήθειά Του. Ας δούμε τα έργα των ανθρώπων πόσο φτωχά είναι χωρίς τη χάρη του Θεού και ας μελετήσουμε τη ζωή μας, για να διαπιστώσουμε πόσο πιο όμορφη θα ήταν, αν Του ζητούσαμε βοήθεια και συνεργία για να κάνουμε το οτιδήποτε. Όχι να κάνουμε θαύματα και υπερφυσικά πράγματα, αλλά να πράττουμε το θέλημά Του και μόνο. Και το μεγάλο ζητούμενο: να Τον έχουμε κοντά μας. Να νιώθουμε ότι είναι δίπλα μας και εμείς, ανώδυνα και αβίαστα, χωρίς επιθυμίες και ιδιοτέλεια να πορευόμαστε με το Χριστό, σαν να πηγαίνουμε ένα ωραίο περίπατο. Γιατί, αν πραγματικά αγαπάμε το Χριστό και Τον θέλουμε στη ζωή μας, τότε κάθε στιγμή θα είναι δίπλα μας και η παρουσία Του θα μας επισκιάζει και θα ομορφαίνει τη ζωή μας.

Έτσι πορεύθηκε ο Άγιος Παντελεήμων. Επιθυμούσε το Χριστό και μόνο Αυτόν. Αυτή ήταν και η ομολογία του. Γι' αυτό μαρτύρησε. Και επειδή επιθυμούσε το Χριστό, ο Χριστός ποτέ δεν τον εγκατέλειψε. Με τη χάρη του Θεού έκανε τα θαύματα, θεράπευσε παραλύτους, τυφλούς, λεπρούς, κωφούς, ακόμη και αναστάσεις νεκρών πραγματοποίησε εν ονόματι του Ιησού Χριστού.

Κάποιοι, βέβαια, από σας θα ερωτήσετε: μα που μπορούμε να βρούμε τη χάρη του Θεού σήμερα; Μιλούμε για χάρη Θεού, αλλά ζούμε σε μια κοινωνία και ένα κόσμο που φαίνεται ότι είναι στεγνός από τη θεϊκή ευλογία. Που φαίνεται η χάρη του Θεού στις ημέρες μας;

Θα μπορούσα πολύ εύκολα να σας προτρέψω να μελετήσετε τη ζωή σας με ησυχία, με ειρήνη και με πολλή κατάνυξη και τότε θα διαπιστώσετε ότι υπάρχουν πολλά σημεία της χάριτος του Θεού στη ζωή σας. Θα δείτε πόσα θαύματα έχει απεργαστεί ο καλός Θεός, για να μας βοηθήσει και να μας ενισχύσει. Δεν

χρειάζεται, όμως, να μείνουμε μόνο σ' αυτό. Δεν χρειάζεται, επίσης, να ανατρέξουμε πίσω στο μακρινό παρελθόν, για να βρούμε σημεία της χάριτος του Θεού. Αρκεί να θυμηθούμε ότι περίπου πριν από ένα χρόνο στην Κρήτη πραγματοποιήθηκε ένα γεγονός, που δεν είναι έργο ανθρώπων. Αναφέρομαι στην σύγκληση της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου, η οποία σαφέστατα και αναντίλεκτα ήταν αποτέλεσμα της χάριτος του Θεού.

Η Σύνοδος είναι η φωνή της Εκκλησίας μας για όλα τα θέματα. Η φωνή της Εκκλησίας δεν εκφράζεται με την άποψη κάποιων ανθρώπων η μεμονωμένων χριστιανών η υψηλόβαθμων κληρικών, όσο άγιοι και πνευματικοί και αν είναι αυτοί. Εξάλλου, ένας πνευματικός και εκκλησιαστικά ισορροπημένος άνθρωπος ποτέ δεν εναντιώνεται στη φωνή της Εκκλησίας. Αυτά είναι έργα του πονηρού και αυτών οι οποίοι ακολουθούν τις δικές του τακτικές. Αλλά οι Άγιοι της Εκκλησίας μας πορεύθηκαν ακολουθώντας τη φωνή των Συνόδων της Εκκλησίας μας. Η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδοξίας είναι συνέχεια των Οικουμενικών Συνόδων και των άλλων Τοπικών που είχαν τεράστια σημασία για την Εκκλησία και τη θεολογία της.

Ο λόγος της Συνόδου είναι μια μαρτυρία της χάριτος του Χριστού στη ζωή της Εκκλησίας και ένα ορατό σημείο ότι ο Χριστός δεν μας εγκατέλειψε. Γι' αυτό η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος, επειδή ακριβώς ήταν αποτέλεσμα της χάριτος του Θεού, δεν ήταν ένα απλό συνέδριο επισκόπων η λαϊκών, για να συζητήσουν θέματα που απασχολούν την Εκκλησία. Ήταν μια προσπάθεια, που για πολλά χρόνια προετοιμαζόταν, για να εναρμονίσουμε τη ζωή μας με το Χριστό, να βάλουμε το θέλημά Του στην καθημερινότητά μας και να Τον αγαπήσουμε περισσότερο. Κατά τη διάρκεια της Μεγάλης αυτής Συνόδου, στην οποία προήδρευε ο Οικουμενικός μας Πατριάρχης, οι σκέψεις όλων ήταν στο Χριστό και οι καρδιές ήταν κοντά Του. Η αγάπη προς Αυτόν ήταν το σημείο επαφής, γι' αυτό όλοι οι Προκαθήμενοι και οι μετέχοντες Αρχιερείς προσέγγισαν τα θέματα και βίωσαν το γεγονός της Συνόδου με ευλάβεια, ταπεινότητα, αλληλοκατανόηση, αλληλοπεριχώρηση και ανοιχτή καρδιά.

Δεν είναι φυσικά αναγκαίο να κάνουμε θαύματα η να ανασταίνουμε νεκρούς, όπως έκανε ο Άγιος Παντελεήμων, για να πιστέψουμε ότι η χάρη του Θεού βρίσκεται στη ζωή μας και ότι είναι πολύ κοντά μας. Για σκεφτείτε πόσα και πόσα είδε ο Ιούδας κατά την επίγεια παρουσία του δίπλα στο Χριστό. Και όμως, ούτε το Χριστό αγάπησε ούτε τους αδελφούς του, τους Αποστόλους. Χάρη δεν υπήρχε σ' εκείνον, παρά το γεγονός ότι ο Χριστός ήταν συνεχώς δίπλα του σωματικά. Αλλά στην αγάπη και την κοινωνία των προσώπων της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου και στον πόθο να ακουστεί η φωνή της Εκκλησίας μας εν ενί στόματι προς το σύγχρονο

κόσμο, ο Χριστός ήταν παρών και η χάρη Του υπήρχε, όπως υπήρχε και στη ζωή του Αγίου Παντελεήμονος, ο οποίος δεν έζησε τα χρόνια του Χριστού, αλλά Τον πόθησε και Τον αγάπησε πραγματικά.

Αγαπητοί πατέρες και αδελφοί,

Ας προσπαθήσουμε να μιμηθούμε τον εορταζόμενο Άγιο της Εκκλησίας μας, κάνοντας μόνο ένα πράγμα: να βάλουμε περισσότερο Χριστό στη ζωή μας. Ο Χριστός είναι το παν. Ο κόσμος θα ζήσει, αν τον στρέψουμε προς το Χριστό, έτσι όπως μας δίδαξε με το επίσημο μήνυμά της η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος. Να Τον αγαπήσουμε περισσότερο. Να βαδίσουμε το δρόμο Του. Να Τον σκεφτόμαστε πιο πολύ. Να προσευχόμαστε και να επικαλούμαστε το όνομά Του. Να πιστεύουμε στη δύναμή Του και στην αλήθεια της Εκκλησίας. Και τότε θα μας επισκιάζει η χάρη του Θεού και η ζωή μας θα αυξάνει εν Χριστώ Ιησού και θα ομορφαίνει με το πραγματικό κάλλος, που δεν είναι φθαρτό και ανθρώπινο αλλά αιώνιο και άφθατο. Είναι η ομορφιά του Παραδείσου, την οποία εύχομαι πατρικώς να βιώσουμε όλοι μας!

[1] Κάθισμα του Όρθρου, από την Ακολουθία του Αγίου Παντελεήμονος.

[2] Κάθισμα του Όρθρου, από την Ακολουθία του Αγίου Παντελεήμονος.

[3] Β΄ Τιμ. 2, 1.